

i særlig Grad gøres gældende fra de 4 Byer; uanset Partiforskelligheder dernede gør man gældende, at disse Sparekasser har virket tilfredsstillende for Befolkningens Vedkommende, og man forstaar ikke, at man absolut skal gaa til Ophævelse af dem. Man er heller ikke tilfreds med den Bestemmelse, man har sat ind, som siger, at en kommunal (offentlig) Sparekasses Udlaan til Garantikommunen maa tilsammen højst andrage 10 pCt. af Kassens Midler, idet det hidtil, inden Genforeningen, var saaledes, at den havde Lov til at udlaane indtil 25 pCt. til Garantikommunen. Jeg kan heller ikke se, at det er af Angst for, at denne Virksomhed paa det kommunale Omraade skal brede sig op i Kongeriget, at man absolut vil have den slaaet ihjel dernede. Er det i Virkeligheden, fordi man ud fra kapitalistiske Synspunkter ogsaa skal have taget dette lille Felt for Samvirken og Konkurrence overfor de kapitalistiske Sparekasser ind under den kapitalistiske Udbygning, eller hvorfor er det, man vil disse Sparekasser til Livs, som netop er de største i de sønderjydske Landsdele?

Naar det er sagt af den ærede Ordfører for Venstre (Refshauge), at disse Sparekasser ikke altid har virket til Befolkningens Tilfredshed, forekommer det mig, at det modsiges af alle Kendsgerningerne. Jeg skal nævne een, nemlig at man i den største af Sønderjyllands Sparekasser, Sønderborg Bys Sparekasse, har haft de største Indskud, som nogen Sparekasse havde i den tyske Tid, nemlig 22 500 000 Mark. Men ogsaa efter at det er blevet til Kroner, viser det sig, at denne Sparekasse fuldt ud har haft Befolkningens Tillid, idet dens Kroneindskud efter Oplysninger i Betænkningen fra Landstinget har været 3 200 000 Kr.

Jeg forstaar ikke, og mit Parti forstaar heller ikke, at man absolut skal lade denne kommunale Virksomhed ophøre. Vi kan, som sagt, ikke gaa med dertil. Vi maa hævde, at den kommunale Garanti for en saadan Sparekasse er fuldt saa betryggende som privates Garanti; og naar Befolkningen ønsker det, og det er i Overensstemmelse med den fælles Virksomhed, som har været udfoldet paa saa mange Felter i den gamle Del af Kongeriget, kan vi ikke gaa med til en kommunal Sparekasses Ophævelse. Ud fra dette Synspunkt vil vi stille Forslag om, at Lovforslaget kommer til en kort Behandling i et Udvalg, for at vi der kan prøve at opnaa Enighed og, hvis dette ikke lykkes, kan

faa Lejlighed til at stille Ændringsforslag ud fra de Synspunkter, som jeg har gjort gældende.

Holger Andersen: Jeg kan paa det konservative Folkepartis Vegne ligesom den ærede Ordfører for Venstre (Refshauge) anbefale det foreliggende Lovforslag uforandret til Vedtagelse i det høje Ting. Som det fremgik af den højtærede Handelsministers Udtalelser, har Lovforslaget været Genstand for en meget indgaaende og grundig Behandling i det andet høje Ting, og de sønderjydske Rigsdagsmænd har paa forskellige Tidspunkter haft Lejlighed til at forhandle med de sønderjydske Repræsentanter i Landstingsudvalget om det foreliggende Lovforslag. Jeg finder ikke Anledning til at opholde mig ved Enkeltheder; de Punkter, paa hvilke der er foretaget Ændringer i det andet høje Ting, er, blandt andet af min ærede Partifælle i det andet høje Ting, Hr. Green, behandlet saa grundigt, at det for mit Vedkommende ikke er nødvendigt at komme tilbage hertil. Jeg skal særlig udtale min Glæde over, at der med Henblik paa det Spørgsmaal, der blev fremdraget af den sidste ærede Taler, er foretaget en Række Lempelser i det andet høje Ting i Forhold til den Skikkelse, hvori Lovforslaget oprindeligt blev fremsat, saaledes at den Bestemmelse ikke er bibeholdt, at Handelsministeriet skulde udpege et Medlem af Bestyrelsen eller anerkende Medlemmer af Tilsynsraadet for de kommunale Sparekassers Vedkommende. Hvad selve Spørgsmaalet om disse vedrører, skal jeg indskrænke mig til at henvise til de Udtalelser, som findes i den Betænkning, der er afgivet af det i sin Tid af Handelsministeriet nedsatte Udvalg; og jeg har fundet det rigtigt, at denne Overgangstid for de kommunale Sparekassers Vedkommende ikke blev sat saa kort, som oprindeligt foreslaaet, 5 Aar, men udstrakt til 10 Aar. Det maa dog være ønskeligt i det store og hele i Løbet af en overskuelig Tid at tilvejebringe Ensartethed paa dette Omraade. Jeg kan for saa vidt godt tiltræde Udtalelserne fra de ærede Medlemmer Hr. Refshauge og Hr. Green.

Maa jeg med Hensyn til § 8 rette et Spørgsmaal til den højtærede Handelsminister. I det oprindelige Lovforslag var Revisionsfristen sat til Udgangen af Aaret 1926; den er nu ændret til Udgangen af 1925. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om denne Frist falder sammen med Frister for Revisionen af andre gæl-